

ne erindre, at det område heller ikke i særlig stor udstrækning blev prioriteret særlig højt under tidligere regeringer. Det betyder, at vi i virkeligheden har et efterslæb, der er meget større. Det var den opgave, der skulle løftes.

Da vi oprindeligt hørte om den her satspuljeaftale, måtte man få det indtryk, at det nu var aftalt, at det blev klaret med satspuljemidler den her gang, og så måtte de, der er på dagpenge, kontanthjælp og pensionister, igen betale til de psykisk syge mennesker, for når der skal ske en vækst på det område, er det åbenbart ikke noget, som almindelige skatteydere skal have mulighed for at bidrage til. Det var så sidste gang. Nu ville der komme styr på det, nu ville der komme finanslovløsninger. Når vi så har behandlingen af det her lovforslag her i Folketingssalen, må vi konstatere, at det åbenbart er helt uklart, helt usikkert, hvad der sker på det her område. Så selv om lovforslaget isoleret set repræsenterer et lille fremskridt for de psykisk syge, synes jeg også, at det understreger det gigantiske hykleri, som behandlingen af de her sager har været udsat for i årevis.

Jeg synes bare, at det, der står tilbage, også efter de debatter, jeg gentagne gange har haft med f.eks. Venstres ordfører, fru Sophie Løhde, om bevillingerne til det psykiatriske område, er, at der er færre penge til den almindelige drift i 2008, end der var 2002. Det er regeringens resultater på det område indtil nu.

O.k., man har forsøgt at forsøde tilværelsen lidt med satspuljemidler, men det er efter min mening simpelt hen for dårligt.

Kl. 14:39

Formanden:

Tak. Fru Sophie Løhde som ordfører.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Jeg må da indledningsvis sige, at jeg ikke sådan helt kan genkende det billede, som ordføreren fra Enhedslisten forsøger at fremmane her i dag. Og når der så bliver talt om, at det her til forveksling ligner en eller anden privatiseringsbølge, som det er blevet set inden for andre områder, er jeg ikke enig i det. Men skulle ordføreren fra Enhedslisten have ret, må jeg da konstatere, at både Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet bakker op om den linje. Så der er måske noget, partierne internt lige skal have drøftet lidt nærmere.

Det, jeg synes er lidt påfaldende at høre fra ordføreren fra Enhedslisten, er den her gentagne

kritik af, at psykiatrien skulle være nedprioriteret i forhold til det niveau, den tidligere SR-regering lagde for dagen. Det er jo altså et faktum, vil jeg sige til hr. Per Clausen, at der bliver brugt væsentlig flere penge i psykiatrien i dag. Det er ikke det samme, som at vi ikke er en række fælles partier, som gerne ser, at området bliver løftet, og som gerne ser, at vi foretager nogle forskellige prioriteringer og målretter nogle midler til nogle områder, som vi i fællesskab finder frem til.

Nu er der i dag blevet sagt utrolig mange ting om mangt og meget, selv om man kan sige, at selve lovforslaget her i dag jo omhandler det at give mennesker ret til at komme i hurtig behandling. Derfor synes jeg også, at det væsentligste i dag jo ikke nødvendigvis handler om at sidde og diskutere, hvorvidt det er finansieret via satspuljen eller via finansloven. Det afgørende for Venstre er, at vi med det her lovforslag for første gang sikrer lige muligheder for patienter i psykiatrien til hurtigt at komme i behandling. Det vil sige, at der skal være lige muligheder, sådan at det ikke er den enkeltes pengepung eller forsikringspolice, som afgør, om man kan blive behandlet på et privathospital, men at alle får samme mulighed for at komme hurtigt til.

Samtidig løfter vi psykiatrien med det udgangspunkt, at vi jo tilfører massivt flere midler til det her område til at få opbygget den nødvendige kapacitet også i offentlig regi. Det er jeg glad for at satspuljepartierne i fællesskab har været med til at prioritere, og jeg synes ikke, at vi i dag skal ødelægge glæden over at kunne anerkende, at det nu er lykkedes i satspuljekredsen at blive enige om, at det væsentligste i det her tilfælde er, at patienterne har retten til at vælge ventetiden fra, og ikke at bekæmpe privathospitaler, altså at det væsentligste er, at vi tager udgangspunkt i det enkelte menneske og ikke i systemet.

Kl. 14:42

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:42

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge fru Sophie Løhde, om hun ikke kan bekræfte, at ifølge de tal, vi har fra sundhedsministeren, er det sådan, at man i 2002 brugte 6 mia. kr. på psykiatrien på sygehusene i den almindelige drift, og at man i 2008 brugte 5,8 mia. kr., altså et lavere tal. Så er det selvfølgelig smukt, at satspuljepartierne forsøger at repa-